

Mine Peri Balerin

Papatyalı Ayakkabılar

Yazan: Anna Wilson
Resimleyen: Nicola Slater

*Lucy ve Thomas'a sevgiyle,
yardımlarınız için teşekkürler.*

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2017

Yeni Baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2022

Mine Peri Balerin-2
Papatyalı Ayakkabılar
Anna Wilson

Özgün adı: Nina Fairy Ballerina-2
Daisy Shoes

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 49238
MATBAA SERTİFİKA NO: 42010

ISBN: 978-605-188-228-4

© Metin: Anna Wilson
© Resimleyen: Nicola Slater

Bu kitabın ilk baskısı 2006 yılında, Macmillan Publishers International Limited bünyesindeki
Macmillan Children's Books tarafından, Pan Macmillan markasıyla yapılmıştır.
© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
Editör: Filiz Çiçek
Çeviren: Şebnem Tansu
Resimleyen: Nicola Slater
Grafik uygulama: Beyzanur Karabulut

ASSUM MATBAACILIK

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B/Blok 315
Zeytinburnu – İstanbul

Cilt: Assum Basım ve Mücellit, İstanbul

Beyaz Balina Yayınları

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 K: 4 Arnavutköy / İstanbul
Tel: 0212 544 41 41 – 544 66 68 – 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70
info@beyazbalina.com.tr

Mine Peri Balerin

Papatyalı Ayakkabılar

Yazan: Anna Wilson
Resimleyen: Nicola Slater

Birinci Bölüm

Ayışığı, bale ayakkabılarından birini peşi sıra sürükleyerek kapıdan süzülürken omuzunun üzerinden, “Acele et Mine, geç kalacağız!” diye seslendi.

“Odamız bu kadar dağınık olmasaydı şimdiye kadar hazırlanmıştım,” diye mırıldandı Mine.

“Seni mızımız!” diye dalga geçti Ayışığı.
“Değneğimi salladığım anda her şey düzelir.”

“Ayışığı, hayır! Kuralları hatırla.” Mine,
Ayışığı’na balerinlerin, okul içinde sihir kullanmamaları gerektiğini bildiren Bir

Mine Peri Balerin

Numaralı Peri Akademisi Kuralı'nı hatırlatmak üzereydi.

Ama Ayışığı hızlı davrandı, değneğini sallayarak şarkısını söyledi:

Peri sihri en iyisini yap.

Hemen gelip dağınıklığı yok et!

Bir anda oda canlandı, ayakkabılar pencere kenarına düzgün biçimde sıralanırken dans kıyafetleri ve tütüler, askıların üstündeki yerlerini alıp dolaba girdi.

“İşte,” dedi Ayışığı memnuniyetle.

Mine istemeden de olsa odanın daha iyi görüldüğünü kabul etti.

Mine Çobanyıldızı ve Ayışığı Peritozu birkaç haftadır Kraliyet Akademisi’nin Peri Balesi’nde idiler. Toplanma, bale dersleri, serbest zaman ve birlikte yemek yeme rutinlerine çabucak uyum sağlamışlardı. Mine her ne kadar Ayışığı’nın dağınıklığından bıkmış olsa da iki peri, iyi arkadaş olmuştu ve aynı odayı paylaşmayı seviyorlardı. Aslında Mine’ye göre Akademi’yle ilgili her şey mükemmeldi yani neredeyse her şey. Keşke korkunç Şelale Melekotu onun, danışman öğrencisi olmasaydı.

Mine, Orkide koridorundaki odasından çıkıp kahvaltı için yemekhaneye ilerledi. Hemen önündeki Ayışığı’nı görebiliyordu.

Mine Peri Balerin

Tam arkadaşına seslenmek üzereyken nereden geldiğini anlamadığı gümüş bir değnek çıkıp havada sallandı. Mine duracak ya da kenara çekilecek zaman bulamadı.

“Aaah!” Mine değneğe takıldı, iki takla attı ve poposunun üstüne düştü. Özenle taranmış saçları dağıldı, kanatları buruştu ve bale ayakkabılarından biri, koridora savruldu.

Çığlıkları duyan Ayışığı, Mine'nin yere düşen bale ayakkabısını alıp arkadaşının yanına uçu.

“Ne, ne olduğunu gördün mü?” diye sordu Mine titreyerek.

“Evet.” Ayışığı başını salladı. “Her şeyin Şelale Melekotu’nun başının altından çıktığına emindi.” Şelale Karakâbus desem daha doğru. Neden bizi rahat bırakmıyor? Şimdi gidip ona bunu ödeteceğim...”

“Boş ver, Ayışığı,” diye araya girdi Mine. “Onun, günümüzü mahvetmesine izin vermeyelim. Hadi, gidip yemeğimizi yiyelim. Şimdiden derse geç kaldık.”

Hızlı bir kahvaltının ardından Ayışığı ve Mine, birinci sınıfların bale stüdyosuna gittiler. Diğer peri arkadaşları barda ısınmaya, plie çalışmaya, aynanın karşısında esnemeye ve kendilerine çekidüzen vermeye başlamışlardı. Perilerin hepsi Akademi yönetmeliğine uygun, turkuaz renkli dans kıyafetlerini, tütülerini ve çapraz

Mine Peri Balerin

bağlı hırkalarını giymişlerdi. Ayrıca pembe taytları, turkuaz bacak ısıtıcıları ve yumuşak bale ayakkabıları üstlerindeydi. Kanatları temiz ve gergindi, her birinin saçları arkada sıkıca bağlanıp topuz yapılmıştı. Onlarla karşılaştırıldığında Mine ve Ayışığı biraz dağınık görünüyorlardı.

Öğretmenleri Bayan Menekşe, “Periler, sanki deve dikeninin üstünde yuvarlanmış gibi görünüyorsunuz!” diyerek onları azarlardı.

Bu doğruydu: Ayışığı'nın kızıl rengi, diken gibi saçları, en iyi hâliyle bile kuş yuvasına benziyordu ve taytı her zaman kırışık duruyordu. Bugün de pek farklı değildi. Oysa Mine, görünümüne özen gösteriyordu, genellikle temiz ve düzenliydi.

“Perilerin dağınıklığını ya da gecikmesini kabul edemem,” dedi Bayan Menekşe sert bir ifadeyle. “Şimdi, içeri gelin ve ısınma hareketleri yapın.”

Mine ve Ayışığı hemen esnemeye ve plie yapmaya başladı. Daha sonra Bayan Menekşe sınıfa, o gün ne çalışacaklarını anlattı.

“Bugün reverans yapmaya odaklanmanızı istiyorum periler,” diye açıkladı. “Hepinizin dizleri titriyor. Hareketlerinizi kontrol etmelisiniz çünkü reverans, bir balerinin öğrenmesi gereken en önemli hareketlerden biri. Reveransı bilmezseniz gösteri bittikten sonra alkışları nasıl

Mine Peri Balerin

kabul edersiniz?” Bayan Menekşe gülümsedi.
“Şimdi dikkatle izleyin, göstereceğim.”

Sessizliğe bürünen sınıf, Bayan Menekşe’nin bastonunu kenara bırakıp bara doğru süzülüşünü izledi. Yaşlı olmasına rağmen öğretmenlerinin zarifçe uçmasını daima şaşkınlıkla seyrediyorlardı (söylenenlere bakılırsa Bayan Menekşe yüz yaşına girmek üzereydi).

Bayan Menekşe sırtını bara, yüzünü öğrencilerine döndü. Piyanonun başındaki Bayan Morsalkım’a başıyla işaret verdi ve müziğin başlamasıyla minicik bale öğretmeni sanki bir anda devleşti. Yavaş ve zarif hareketlerle leylak rengi tütüsünün kenarlarını tuttu. Sonra parmak uçlarının üzerinde yükseldi, sağ dizini kırdı, sağ bacağına sol bacağının arkasına koydu. Son olarak iki bacağına da Mine’nin gördüğü en zarif hareketle kırdı.

Periler coşkuyla
alkışlamaya başladılar.

“Onun, Kraliçe Peri
önünde dans etmiş
olmasına şaşmamalı!”
diye fısıldadı Ayışığı
heyecanla.

“Periler, şimdi de
sizinkileri görelim,” diye
seslendi Bayan Menekşe.

Öğrenciler barın önünde sıraya dizildiler
ve tıpkı öğretmenlerinin yaptığı gibi tütülerini
tuttular.

Kısa süre içinde tüm sınıf, orta derecede
reverans yapabilir duruma geldi. Bayan
Morsalkım, piyanoda vals çalmaya devam
ederken Bayan Menekşe, bastonuna tutunarak
odanın içinde gidip geliyor ve öğrencilerini
cesaretlendirecek sözler söylüyordu.

Stüdyonun kapısı gürültüyle açıldığında öğrencilerin dikkati dağıldı. Siyah saçlı, ufak tefek, zayıfça bir peri, sınıfa girip müdirenden bir mesaj olduğunu bildirdi.

“Ah, hayır!” diye homurdandı Mine. Gelen peri, Melekotu’nun arkadaşlarından biri olan Nehir İnciçiçeği’ydi.

“Söyle Nehir. Mesajı sınıfa oku,” dedi Bayan Menekşe sabırsızlıkla. Dersinin bölünmesinden hoşlanmamıştı.

“Bayan Defne, bu dönemin sınav tarihlerini almış,” dedi Nehir sinsice gülümseyerek. “Tarihler bu yıl erkene çekilmiş.”

Söylenenin ne anlama geldiğini merak eden birinci sınıfların arasında uğultu yükseldi.

Nehir, altınla süslenmiş pembe kâğıt parçasını Bayan Menekşe’ye uzattı. Kâğıdın üstünde Kraliyet Kurulu Bale Müfettişleri arması vardı.